

OBSAH

Předmluva	9
1. Úvod	11
1.1 Tři „důkazy“ existence šikany na našich školách + jeden ze zahraničí	14
1.2 Šikana jako staronový jev	15
2. Teoretické uchopení fenoménu šikany	17
2.1 Šikana v armádě	17
2.2 Mobbing (bossing)	19
2.3. Vymezení školní šikany	24
2.4 Vývoj šikanování	28
2.5 Důsledky šikanování	33
2.6 Charakteristiky účastníků šikany	41
2.7 Příčiny šikanování ve škole	50
2.8 Doporučený postup vyšetřování případů šikany	60
3. Jak předcházet šikaně a řešit ji ve školách	66
3.1 Represe jako zvláštní případ prevence	66
3.2 Co brání efektivnímu řešení šikany	67
3.3 Druhy prevence a předpoklady úspěšného řešení šikany	77
3.4 Desatero opatření k prevenci a řešení šikanování ve školách	82
3.4.1 Utopická opatření	83
3.4.2 Zajímavá výuka a atraktivní školní program	84
3.4.3 Prostředky vedoucí k odhalení a diagnostikování šikany	87
3.4.4 Dozor a jemu blízké prostředky	99
3.4.5 Práce s obětmi šikanování aneb vybavení obětí a potencionálních obětí způsoby jak předcházet a čelit šikaně	102
3.4.6 Práce s agresory	114
3.4.7 Práce se všemi žáky	124
3.4.8 Participace žáků na prevenci a řešení šikany	145
3.4.9 Spolupráce školy a rodičů	160
3.4.10 Spolupráce školy s institucemi, které se věnují problematice šikany	168

Předmluva

4. Závěr	183
5. Literatura	186
6. Poznámky	189
7. Přílohy	191

V tomto dokumentu jsem využil svého zkušenostního zdroje, když jsem došel k některým výsledkům, které mohou být pouze to nejdůležitější, to moží. Výsledkem tohoto mého předavzetí je tato knížka. Čím více jsem pročítal odbornou literaturu, čím více jsem si dlel nashromážděné zkušenosti z doby mého učitelského života v základní škole, z desítek hospitac a několika výzkumů na dnešních základních školách, tím více mi bylo jasné, že se mi nepodaří dosáhnout plnovýsennu zámcru.

Přestože publikace obsahuje především řádu metod, prostředků, přístupů, resp. nápadů, jak čelit silanování ve školách, chtěl bych již v předmluvě zdůraznit vše, o které sice bude jistě v knize řeč, ale která může čtenářům připadat jako banalita, samozřejmost, zkrátka jako zbytečna, resp. přebytečná informace. Jde o to, že chceme-li úspěšně řešit silanu, musíme ji nejprve odhalit, poznat její formy, znát její skoky, odhalovat její příčiny. Už to první, totiž odhalit silanování mezi žáky, není vůbec jednoduché. Mnoho studentů učitelství až i některých učitelů v praxi má dojem, že se stáčí dívat se kolem sebe a silanu nemůžeme přehlednost.

V této souvislosti se mi vybavuje vzpomínka na začátky mé učitelské praxe. Když jsem nastoupil na ZŠ v Nebušicích (Praha 6), začal jsem učit ve 3. třídě. S dětmi jsem se rozmíčel, ve třídě byla legrace, ředitel a inspektor mě po úvodní hospitaci pochválili, nikdo si nevídával, vše vypadalo idylicky. Zhruba za půl roku mě ale navštívila jedna maminka, která mi řekla, že její kluk (který k nám přešel z vedlejší třídy) je silanován většinou dětí ze třídy. Byl jsem jejím stělením velice překvapen. Vůbec nicého jsem si totiž nevšiml. Jako učitel prvního stupně jsem trávil s dětmi přestávky ve třídě, věnoval jsem se jinu i po vyučování (sport, doučování), dotyčný chlapec si nikdy na nic nestěžoval, při vyučování i při přestávkách se choval normálně, měl veselou povahu. A přesto...

Trochu se mi něvídlo, když jsem se dozvěděl, že k silanování dochází až po odchodu ze školy, nikoli v budově školy. Přesto je jasné, že některé náznaky silanu ve škole (byť „souzce“ slovní) jsem nezaregistroval. Ještě, že jsem se ienkrát nezačal s maminkou toho chlapce hádat. Když jsem se celou včet' začal zabývat, zjistil jsem, že měla pravdu. I když se vše podařilo vytěsit (mám to potvrzeno jak od dotyčného silanovaného žáka, z kterého je už nyní jiz dospělý kluk, tak od bývalé třídy, kde jsem kdysi začínal a se kterou se dodnes scházím), zůstává pro mě tato zkušenosť důkazem, jak skrytá, nenápadná a rafinovaná silanu může být, a to i mezi malými dětmi.

Kada je adresována studentům oboru učitelství na pedagogických a jiných fakultách připravujících budoucí učitele a vychovatele, studentům středních pedagogických a vys-